39e jaargang

Nummer 363 - November 2026

'n HOESBREEF

UITGAVE VAN STICHTING HISTORISCHE SOCIËTEIT ENSCHEDE-LONNEKER

Sociëteitsavond SHSEL op 3 november

Op 3 november organiseert de Stichting Historische Sociëteit Enschede-Lonneker alweer de vierde en laatste sociëteitsavond van dit jaar. Voor deze avond hebben wij twee gastsprekers uitgenodigd.

Allereerst zal Christian Rijnberg u meenemen naar de tijd van de VOC. Dit doet hij aan de hand van zijn onlangs verschenen boek 'Enschede en de VOC'.

De VOC bracht Nederland in de zeventiende en achttiende eeuw in verbinding met Azië. Ook Enschede leverde een bijdrage aan dit wereldwijde handelsnetwerk. Aan de hand van zijn boek vertelt auteur Christian Rijnberg over tientallen Enschedeërs die in de zeventiende en achttiende eeuw in dienst traden bij de Verenigde Oost-Indische Compagnie en hun geboortegrond verlieten voor een onzekere toekomst overzee.

Op basis van jarenlang archiefonderzoek reconstrueert Rijnberg hun levens en vertelt hij op boeiende wijze over hun reizen naar Batavia, Ceylon, de Molukken en andere bestemmingen in Azië. Welk persoonlijk verhaal gaat er schuil achter deze avonturiers? Wat waren hun ambities? Velen van hen zouden nooit terugkeren. Aan het eind van de presentatie zal blijken dat Enschede en Twente veel sterker met de wereld verbonden waren dan vaak wordt gedacht.

Zie ook Pagina 3

Na de pauze gaat historicus Dick Schlüter de aanwezigen antwoord geven op de vraag: hoe slaafs was de horigheid in Twente?

▲ *Sociëteitsavond in de zaal van de Ontmoetingskerk.* Foto Wim Corduwener

Terwijl in grote delen van Nederland de horigheid in samenhang met het middeleeuwse hofstelsel overging in een pachtrelatie, bleef het in Twente tot en met 1798 bestaan. Waar kwam dat voortbestaan uit voort? Horigen waren in wezen bezit van hun hofheer en gebonden aan regels en verplichtingen. Waarom vonden veel boerenfamilies dat geen probleem? Door middel van een PowerPoint-presentatie zal historicus Dick Schlüter ingaan op de voor- en nadelen van de horigheid in Twente in relatie met het hofstelsel.

Dat we zeker niet met slaafse boeren te maken hebben komt volgens Schlüter duidelijk uit de beschikbare bronnen naar voren. De horigen hielden ook hun eigenbelang nauwlettend in het oog en dit leverde de nodige zaken op voor het hofgericht in relatie met de betreffende hofkring. Bij horigen was regelmatig sprake van "Joa, Joa", terwijl men op het eigen erf "nee, nee" aan het doen was. De hofheer had het daardoor niet altijd even gemakkelijk en was op zeker moment misschien wel meer voorstander van opheffing van de horigheid dan zijn eigen horigen!

Kortom, het belooft een bijzonder boeiende en veelzijdige avond te worden en wij hopen u daarom te zien op dinsdag 3 november.

Locatie: de Ontmoetingskerk, Varviksingel 139.
Inloop vanaf 19.00 uur. Aanvang 19.30 uur.
Aanmelden is niet nodig en de entree is als vanouds gratis.

'n HOESBREEF

Stichting Historische Sociëteit Enschede - Lonneker
Deze gratis en interactieve digitale nieuwsbrief van de Historische Sociëteit verschijnt tien keer per jaar.
www.shsel.nl

Redactie 'n Hoesbreef
Ilse van Heerwaarden
Wim Corduwener
hoesbreef@gmail.com
Vorige nummers van 'n Hoesbreef kunt u hier downloaden.

Secretariaat
Frits Barelds
Gareelhoek 39,
7546 MV Enschede. 06 250 860 17
secretaris@shsel.nl

'n Sliepsteen
Contribuanten ontvangen vier keer per jaar ons historisch blad 'n Sliepsteen.
Redactie:
Jan Brummer, 06 2412 02 06
of janbrummer@shsel.nl

Ons documentatiecentrum is te raadplegen in Prismare, ruimte 1.07. Roomweg 167 op **woensdag- en vrijdagmiddag van 14.00 tot 17.00 uur**.

De Stichting Historische Sociëteit Enschede - Lonneker heeft bij de belastingdienst de status van culturele ANBI. Dat betekent dat een gift aan de Sociëteit voor 125 procent kan worden afgetrokken van de inkomstenbelasting en voor 150 procent van de vennootschapsbelasting.
Een ANBI is een algemeen nut beogende instelling.
Onze Historische Sociëteit mag zich culturele ANBI noemen omdat we een instelling zijn die voor minstens 90 procent actief is op cultureel gebied.

▲ *De plechtigheid onder grote belangstelling met Tiny Bosma-Rouing in de rolstoel.*

Een hartenwens gaat in vervulling

▶ Eind jaren dertig waren de nu 95-jarige Tiny Rouing (nu Bosma) en Marion de Leeuwe met elkaar bevriend. Ze woonden beiden aan de Gronausestraat, Tiny op nummer 163 (nu 39), op de hoek van de Oostveenweg en Marion aan de overzijde op nummer 234, (nu 34).

Het joodse gezin de Leeuwe, vader Louis, moeder Klaartje, Marion en haar broer Bram, vluchten begin 1943 naar België om aan de arrestatie van de Duitsers te ontkomen. Daar worden ze alsnog gearresteerd en uiteindelijk in Auschwitz vermoord.

Tiny heeft zich altijd afgevraagd waarom er nooit Stolpersteine voor het woonhuis aan de Gronausestraat 34 werden gelegd.
Mede dankzij Eric Heijink en Jeroen Paalman is deze wens op woensdagmiddag 30 september in vervulling gegaan. Onder grote publieke belangstelling zijn de Struikelstenen voor het gezin de Leeuwe alsnog gelegd.

▲ ***De geplaatste struikelstenen ter herinnering aan: Louis de Leeuwe, Klaartje de Leeuwe-Velleman, Abraham de Leeuwe en Marion de Leeuwe.***

Jan Brummer

Abonneer u op 'n Sliepsteen

Als u de Stichting Historische Sociëteit Enschede - Lonneker blijvend wilt ondersteunen neem dan een abonnement op 'n Sliepsteen voor **€ 21,95** per jaar. U ontvangt dan vier keer per jaar ons kwartaalblad.
Stuur een e-mail met uw gegevens naar abonnementen@shsel.nl en wij regelen de rest.

De redactie van 'n Hoesbreef heeft haar uiterste best gedaan om rechthebbenden van gebruikt beeldmateriaal te achterhalen. Degenen die menen rechten te kunnen doen gelden, worden verzocht contact op te nemen met de redactie.

Enschede en de VOC

Vervolg van Pagina 1

▶ Tussen 1638 en 1791 traden maar liefst 75 mannen uit Enschede in dienst van de Verenigde Oost-Indische Compagnie. Zij verruilden hun geboortegrond voor een onzekere toekomst overzee en vertrokken naar onder meer Batavia, Ceylon en de Molukken. Sommigen keerden terug naar Nederland, velen zouden hun geboortegrond nooit meer zien. Historicus Christian Rijnberg deed jarenlang archiefonderzoek naar deze Enschedese opvarenden en reconstrueert hun levens in Enschede en de VOC. Enschedese opvarenden in dienst van de Verenigde Oost-Indische Compagnie, 1638-1791.

Achter iedere naam schuilt een persoonlijk verhaal over ambitie, avontuur, tegenslag en doorzettingsvermogen. In Enschede en de VOC plaatst Rijnberg deze verhalen in de bredere geschiedenis van de VOC, migratie en de vroegmoderne samenleving. Zo ontstaat een verrassend nieuw perspectief op de geschiedenis van Enschede en Twente: een regio die veel sterker met de wereld verbonden was dan vaak wordt gedacht.

Het boek is uitgegeven door de Nedersaksische Uitgeverij.
ISBN 978-90-71517-99-0
€ 24,95

https://nedersaksische-uitgeverij.nl/product/christian-rijnberg-en-schede-en-de-voc/

RABO Clubsupport voor Kuipersdijkboek

▶ Dankzij de steun van veel supporters kan de sociëteit weer een mooie bijdrage van de RABO Clubsupport actie bijschrijven. Dit jaar is ingezet op een bijdrage voor het Kuipersdijkboek dat in voorbereiding is.
Hans Mondria en Dick Buursink hebben de cheque van **€ 289,02** in ontvangst genomen.

Het is toch mooi dat de Rabobank Zuid en Oost Twente elk jaar op deze wijze een groot aantal activiteiten steunt. Wij zijn er heel blij mee.

Plaatsing Loakstenen op video

▶ Zoals u in de vorige nummers van 'n Hoesbreef heeft kunnen lezen, heeft de Loakstenencommissie dit jaar weer een aantal markestenen bijgeplaatst.
We hebben daar korte filmverslagen van gemaakt. Dus als u wilt zien hoe zo'n plaatsing en onthulling in z'n werk gaat, dan hoeft u niets te missen en kunt u de filmpjes bekijken door op onderstaande linkjes te klikken:
De Kotkampsteen: https://www.youtube.com/watch?v=thFrg3zte60 en
de Bolhaarsteen: https://www.youtube.com/watch?v=8rBdAHCpwqw.

Harry van der Sleen

Suikerzakjes van weleer: Tearoom-Restaurant Hermes

Door **Rita van de Wetering**

▲ *Tearoom-restaurant Hermes, waar later Chinees restaurant De Mandarijn het pand betrok.*

Wie in de jaren zestig, zeventig of tachtig door het centrum van Enschede wandelde, kon er simpelweg niet omheen. Op de hoek van de Boulevard 1945 en het Van Loenshof streek je blik automatisch neer op een markant stukje architectuur: de Hermesflat.

Het was niet het hoofdgebouw dat de show stal, maar de iconische, zwevende glazen uitbouw die als een soort etalage over de straat hing. Binnen bevond zich een van de meest geliefde ontmoetingsplekken van de stad: Tearoom-Restaurant Hermes.

De geschiedenis van Hermes is onlosmakelijk verbonden met de naoorlogse metamorfose van Enschede. Toen burgemeester M. van Veen op 4 juli 1957 de eerste spade in de grond zette, markeerde dat een nieuw, modern tijdperk.

De grote trekpleister van het nieuwe complex werd de tearoom op de eerste etage. Gasten die er een tafeltje wisten te bemachtigen, keken via de gigantische raampartijen prachtig uit over de levendige stad. Beneden in het complex kon

je winkelen bij bekende zaken zoals speelgoedwinkel Van Ulzen, Arkink Mode of Schoenenmagazijn Rommelaar, maar de echte gezelligheid zocht je boven. Het was dé plek voor een luxe slagroompunt na de zaterdagmarkt of gewoon omdat je zelf vond dat je er één had verdiend.

Toch had het restaurant iets merkwaardigs: de ingang. Omdat de tearoom zich op de eerste etage bevond en verbonden was met een loopbrug, was de weg naar binnen voor bezoekers die er voor het eerst kwamen een heus doolhof. Wie de verkeerde deur op de begane grond openduwde, stond niet in de tearoom, maar ineens tussen de racebanen en poppenwagens van speelgoedwinkel Van Ulzen.

Later trok ook Chinees restaurant De Mandarijn in het pand, waardoor de uitbouw het decor werd van dampende babi pangang tijdens de koopavonden.

Met de grootschalige vernieuwing van het Van Heekplein rond de eeuwwisseling viel definitief het doek voor de Hermesflat. Het gebouw werd gesloopt om plaats te maken voor het moderne winkelhart dat we vandaag de dag kennen.

Hoewel de tastbare stenen en het glas zijn verdwenen, blijft de herinnering aan de gezellige middagen in de uitbouw van Hermes levend in de harten van vele Enschedeërs.

Wie herkent één van de jongedames?

▲ *Deze foto is ooit gemaakt voor de ingang van de Mariakerk aan de Deurningerstraat. Onbekend is wanneer en ter gelegenheid waarvan. Herkent u misschien één van deze jongedames?*
Uw reactie graag sturen naar: janbrummer@shsel.nl

Onzin te koop

▲ *Een aantal voorbeelden van Enschedese posters, te koop via Etsy.*

Als je op zoek gaat naar afbeeldingen van Enschedese stadsgezichten, dan is de kans groot dat Etsy tussen de zoekresultaten verschijnt. Dit is een online platform waar kopers en verkopers van over de hele wereld elkaar op dit verkoopplatform van Etsy kunnen vinden. “Stap in de wereld van Etsy om unieke creaties te kopen en te verkopen” zo adverteert Etsy.

Blijkbaar worden er via Etsy ook ‘unieke creaties’ aan de man gebracht die te maken hebben met onze stad Enschede. Gretig scrolde ik verder en kwam uit bij een aantal in de Verenigde Staten gemaakte Enschedese stadsgezichten. Deze opvallende kleurenposters zijn in verschillende formaten en compleet ingelijst te bestellen. Op z’n minst opmerkelijk is dat geen enkele van deze stadsgezichten ook maar in de verste verte enige gelijkenis vertoont met het Enschedese stadsbeeld.
Als je als Nederlander nog nooit in Enschede bent geweest, dan zou je voetstoots kunnen aannemen dat het getoonde Enschede een geloofwaardige weergave is.

Je kunt natuurlijk ook niet alles weten en het is genoegzaam bekend dat de geografische kennis van Amerikanen buiten de Verenigde Staten niet bijzonder hoog scoort. Behalve misschien in het Californische Palo Alto (zusterstad van Enschede) weten de meeste Amerikanen zelfs niet van het bestaan van Enschede.
En laten we eerlijk zijn; waarom zouden ze ook? Net zoals de gemiddelde Nederlander moeite zal hebben om een willekeurige Amerikaanse stad of staat aan te wijzen, is Enschede voor het grote Amerikaanse publiek onbekend. Daar valt wel mee te leven en is zelfs ook wel te begrijpen.

Maar als je besluit om kunstmatige intelligentie de vrije hand te geven om een kleurige illustratie van Enschede te maken, dan is dit dus het resultaat: posters die werkelijk niets met Enschede te maken hebben.

Zelf dacht ik dat kunstmatige intelligentie met die gigantische hoeveelheid datacenters en miljarden berekeningen in staat zou zijn om een soort van verbindingen te leggen… en een beetje slimmer zou zijn.
Niet dus.

Wim Corduwener

De Museum Fabriek twente

De pispot (kamerpot) van koning Lodewijk Napoleon

▶ Koning Lodewijk Napoleon maakte in 1809 een tour door Nederland en deed daarbij ook Overijssel en Enschede aan. In Enschede logeerde hij bij Jan Bernhard Blijdenstein in zijn net afgebouwde villa naast de Espoort. Een toilet zoals wij dat nu kennen had je nog niet. Als je 's nachts nodig moest, deed je dat in een kamerpot (of pispot). Lodewijk Napoleon zou deze pispot 's nachts hebben gebruikt. https://www.youtube.com/watch?v=r1YKnDTW8yU

Fabrieksschool

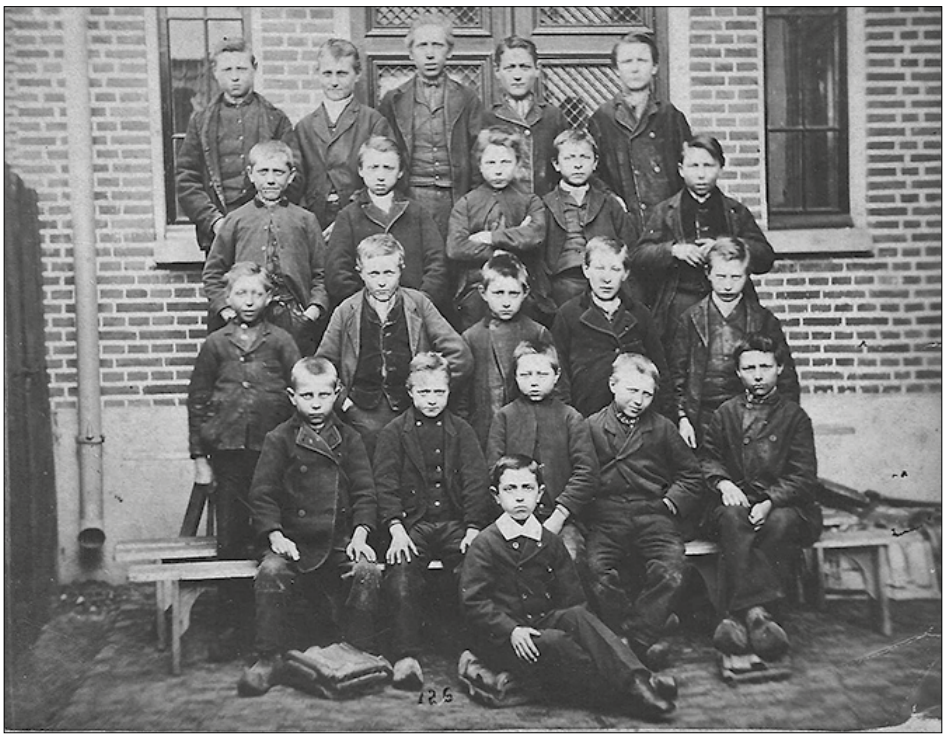

▲ ***In het vorige nummer van de Hoesbreef deed ik een oproep om mij foto's van de vroegere fabrieksschool aan de Noorderhagen te sturen. Ik ontving enkele foto's van het schoolgebouw maar Harry Kemna verraste mij met maar liefst zes oude klassenfoto's waarvan de oudste rond 1875 is gemaakt. Vier foto's zijn gemaakt door de uit Groningen afkomstige fotograaf Simon Frank die van medio 1916 tot eind 1917 een atelier had aan de Zuiderhagen 41.***
In de komende editie van de Sliepsteen besteden wij aandacht aan deze school die 160 jaar geleden werd opgericht.

Jan Brummer

Wat schreef men elkaar een eeuw geleden

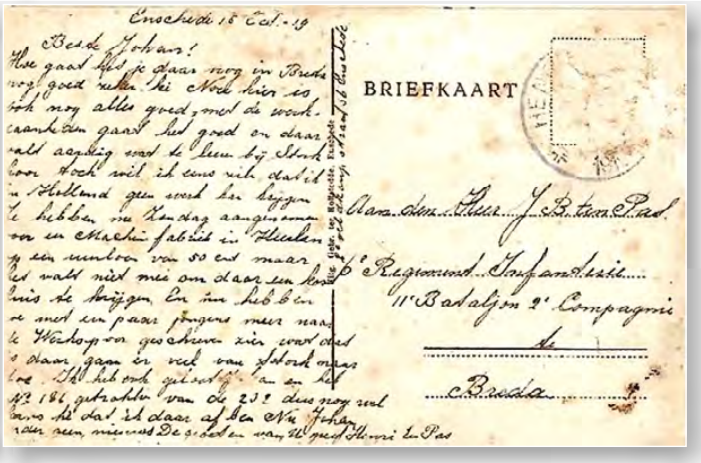

▲ ***Ingekleurde ansichtkaart van de Oldenzaalschestraat uit 1919. (Tegenwoordig De Heurne.)***

Enschede 15 Oct. -19
Beste Johan!
Hoe gaat het je daar in Breda nog goed zeker he. Nou hier is ook alles goed, met de werkzaamheden gaat het goed en daar valt aardig wat te leren bij Stork hoor toch wil ik eens zien dat ik in Holland geen werk kan krijgen. Ze hebben me zondag aangenomen voor een machinefabriek in Heerlen op een uurloon van 50 cent maar het valt niet mee om daar een kosthuis te krijgen. En nu hebben we met een paar jongens maar naar Werkspoor geschreven zien wat dat is daar gaan er veel van Stork naar toe Ik heb ook geloot Johan en heb no. 186 getrokken van de 232 dus nog wel kans dat ik daar af ben. Nu Johan ander geen nieuws. De groeten van U neef Henri ten Pas.
(Dwars geschreven) 2e Veldkampstraat 36 Enschede

Bureaucratie functioneert ook in oorlogstijd

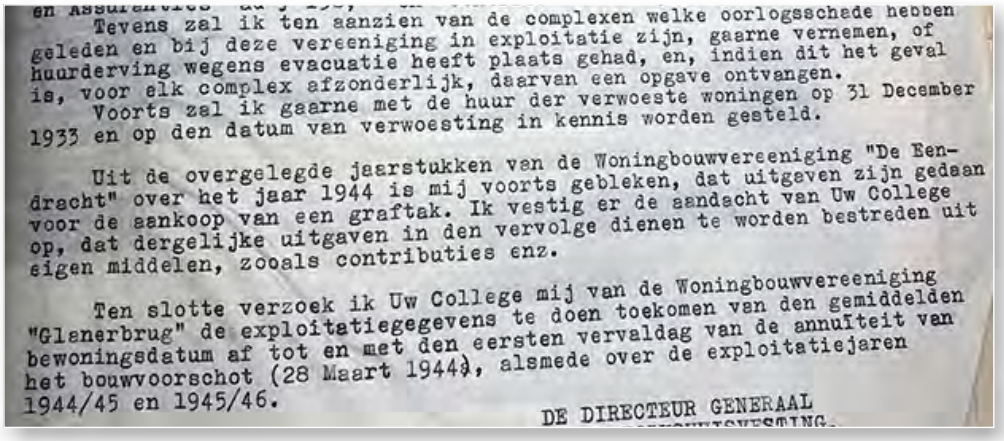

Tevens zal ik ten aanzien van de complexen welke oorlogsschade hebben geleden en bij deze vereeniging in exploitatie zijn, gaarne vernemen, of huurderving wegens evacuatie heeft plaats gehad, en, indien dit het geval is, voor elk complex afzonderlijk, daarvan een opgave ontvangen.
Voorts zal ik gaarne met de huur der verwoeste woningen op 31 December 1933 en op den datum van verwoesting in kennis worden gesteld.

Uit de overgelegde jaarstukken van de Woningbouwvereeniging "De Eendracht" over het jaar 1944 is mij voorts gebleken, dat uitgeven zijn gedaan voor de aankoop van een graftak. Ik vestig er de aandacht van Uw College op, dat dergelijke uitgaven in den vervolge dienen te worden bestreden uit eigen middelen, zooals contributies enz.

Ten slotte verzoek ik Uw College mij van de Woningbouwvereeniging "Glanerbrug" de exploitatiegegevens te doen toekomen van den gemiddelden bewoningsdatum af tot en met den eersten vervaldag van de annuïteit van het bouwvoorschot (28 Maart 1944), alsmede over de exploitatiejaren 1944/45 en 1945/46.

DE DIRECTEUR GENERAAL

▲ Uit bovenstaande tekst: "Uit de overlegde jaarstukken van de Woningbouwvereeniging De Eendracht over het jaar 1944 is mij voorts gebleken, dat uitgaven zijn gedaan voor de aankoop van een graftak."

▶ Voor het boek over de Kuipersdijk moest ik in de archieven onderzoek doen naar de achtergrond van het complex woningen van de Volkswoning in het Getfert. Voordat zo'n complex gerealiseerd wordt gaan er wat jaren voorbij. In die zin is er niet veel veranderd.

Nadat de Woningwet van 1901 in het parlement was vastgesteld konden gemeenten en wooncorporaties bijdragen vragen voor de bouw van kwalitatief goede sociale huurwoningen.

Ook in het Getfert werd een bijdrage van ruim zeshonderd duizend gulden verstrekt voor de bouw van ruim tweehonderd woningen. Natuurlijk moest over de inzet van die middelen en de voortgang elk jaar gerapporteerd worden. Dat gebeurde onder toezicht van de gemeente aan het Ministerie van Volkshuisvesting.

Opvallend is dat in het oorlogsjaar 1945 de rijksoverheid nog gewoon functioneerde en bij de controle van de jaarstukken van 1944 bleek het toezicht adequaat. De Volkswoning moest via de gemeente veel cijfers overleggen; bijvoorbeeld ook rond schade als gevolg van oorlogshandelingen.
In de brief aan de gemeente vanuit het Ministerie blijkt niets aan de aandacht te ontsnappen. De uitgave van een graftak betaald uit de exploitatiemiddelen van de corporatie bleek onder de loep genomen. Daar kon het ministerie geen goedkeuring voor geven. Die graftak had uit de contributie van de leden van de corporatie betaald moeten worden.

Heerlijk, dit management op microniveau. Waar klagen wij tegenwoordig over?

Dick Buursink

Reacties van lezers

Draairichting molen

Een reactie naar aanleiding van het verhaal in het oktobernummer van de Hoesbreef over de Lonneker Molen.

Hallo,
Met belangstelling las ik zojuist de tekst over de molen in Lonneker. Omdat ik een model van een achtkantige stellingmolen aan het bouwen ben, heb ik regelmatig deze molen bezocht om me te verdiepen in de techniek die schuilt achter het malen op kracht van de wind.
In een boeiende tekst van Evert Smit (uitgegeven door het Gilde van vrijwillige molenaars – digitaal beschikbaar) komen allerlei theorieën over de draairichting van het gevlucht voorbij die hij bespreekt en vervolgens verwerpt (o.a. het linksom draaien is het gevolg van de groei van de bomen, het gevolg van het effect van ruimende en kruiende wind op de kap).
Het meest aannemelijk vindt hij dat de draairichting (linksom) van zowel horizontale-, als verticale windmolens in het verleden bepaald is door de draairichting van de oude handmolen. Bewijzen levert hij niet, aanwijzingen wel, maar het blijft bij giswerk.

Vriendelijke groet,
Andries Nijholt
https://gildevanmolenaars.nl/vereniging

Contactpersonen commissies

▶ **Binnenstadcommissie**
Georges Schafraad
E-mail: schafraad@gmail.com

▶ **Boerderijcommissie**
Han van Beek
E-mail: boerderijcom@shsel.nl

▶ **Documentatiecentrum**
Bart Jansen, tel. 06 3435 45 16
E-mail: jansebart@gmail.com

▶ **Foto- en verhalencommissie**
Jan Breteler
E-mail: fotoverhalen@shsel.nl

▶ **Monumentencommissie**
Ton Völker
E-mail: monumentencom@shsel.nl

▶ **Loakstenen- en begraafplaatsencommissie**
Harry van der Sleen, tel. 053 852 24 94
E-mail: loakstenencom@shsel.nl

▶ **Promotiecommissie**
Bart Jansen, tel. 06 3435 45 16
E-mail: jansebart@gmail.com

▶ **Redactie 'n Sliepsteen**
Jan Brummer, tel. 06 2412 02 06
E-mail: janbrummer@shsel.nl

▶ **Historische Kring Glanerbrug**
Joop Kwakman, tel. 06 1972 32 72
E-mail:
info@historischekringglanerbrug.eu

▶ **Commissie Sociëteitsavonden**
Rita van de Wetering, tel. 06 5112 66 13
E-mail: vdweteringrita@gmail.com

▶ **ICT**
Tjibbe Knol
E-mail: tjibbeknol@shsel.nl

De groene monumenten van Ludwig van Heek

▶ Ludwig van Heek , textielfabrikant, stichtte een omvangrijk landgoedimperium dat langzaam in het collectieve geheugen dreigt te verdwijnen. Zijn grondbezit strekte zich uit over een aanzienlijk gebied aan de westelijke rand van de stad Enschede, van het zuiden tot het ver ten noorden van de stad.

Het boek beschrijft afzonderlijk de buitenplaatsen, landgoederen en erven die hij heeft gesticht; het belicht de aankoop, maar ook de ontwikkeling ervan. Dit imperium heeft een blijvende impact gehad op het Twentse landschap. Hoewel een groot deel van deze eigendommen nooit als gemeentelijk of rijksmonument is erkend, zijn ze tot op heden van grote waarde.

De Twentse buitenplaatsen bestonden vaak uit landgoederen met boerderijen en woningen voor personeel, zoals boswachters en jachtopzichters. Anders dan de klassieke buitenplaatsen, waar ontspanning voorop stond, moesten deze landgoederen economisch rendabel zijn door middel van bosbouw, landbouw en veeteelt. Daarnaast speelden veel van deze landgoederen een rol in de jacht, een belangrijk sociaal element voor de fabrikanten.

Het aantal landgoederen in Twente is opvallend groot. Vooral de invloed van de familie Van Heek was daarbij aanzienlijk. Het was echter vooral Ludwig van Heek die een cruciale rol speelde in de aanleg en ontwikkeling van een aaneengesloten rij van landgoederen.

Karin Bevaart

Te koop via de webshop
https://uitgeverij.groenemonument.nl/
en in het bezoekerscentrum Hof Espelo.
Prijs: € 34,95 ex. verzendkosten.

Het boek is ook te koop bij Boekhandel Broekhuis en bij het Van Heekarchief aan de Zonnebeekweg 114 en wel op zaterdagen van 8.00 tot 12.00 uur.

▲ *Glanerbrug Ned. Hervormde kerk ca.1925*

Een uurwerk staakt

▶ In oktober 1937 meldt het Twentsch Dagblad Tubantia dat het uurwerk van de toren van de Nederlands Hervormde kerk in staking is gegaan. Toen ik dit bericht naar Willy Meester van de Historische Kring Glanerbrug stuurde kreeg ik de volgende reactie: “Ik kan me herinneren dat mijn moeder – wij woonden aan de Tolstraat – ’s avonds voor ze naar bed ging met de wekker in de hand naar buiten liep om deze gelijk te zetten met het uurwerk van deze toren waarin ze een groot vertrouwen had. Ik weet zeker dat mijn moeder niet de enige was”.

Jan Brummer

EEN UURWERK STAAKT.

Sinds eenige dagen is het uurwerk in den toren der Ned. Herv. Kerk te Glanerbrug in staking gegaan. Het geeft geen tijd meer aan. Trouwens, den laatsten tijd was van accuratesse toch al niets meer te bespeuren en dat kon, wanneer men er geen rekening mede hield, onaangename gevolgen hebben. Het gebeurde menigmaal, dat arbeiders, die met de bus mee moesten, zich verlieten op den tijd, welke het torenuurwerk aangaf, maar moesten ervaren, dat de klok achterliep en dat de bus reeds vertrokken was.

Het is hoog tijd, dat het uurwerk eens grondig wordt gerepareerd, opdat het voortaan nauwgezet den juisten tijd kan aangeven.

▲ *Krantenbericht in het Twentsch Dagblad Tubantia van oktober 1937.*

Van Tubanti tot Twentenaar

▶ Binnenkort verschijnt er een bijzonder nieuw standaardwerk over de geschiedenis van onze regio: ‘van Tubanti tot Twentenaar’, geschreven door Ton Conrading. Dit rijk geïllustreerde boek (336 pagina’s in kleur) neemt je mee op een fascinerende reis door de eeuwen. Van de allereerste sporen van de Tubanten tot hoe wij de Tukkers van vandaag zijn geworden.

Het boek is niet zomaar een paperback, maar een luxe, zware hardcover met een kunstlederen omslag en gouden opdruk. Een prachtig bezit voor op de leestafel of als bijzonder (kerst)cadeau voor iedereen die trots is op Twente.

De officiële verschijningsdatum is 20 november 2026, maar de voorinschrijving is NU geopend. Voor € 29,95 haal je dit unieke stuk Twentse geschiedenis in huis.

Je kunt op de website alvast digitaal door de proloog bladeren.

Steun dit Twentse initiatief en reserveer jouw exemplaar rechtstreeks via: https://tubanti.eu